

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.081 van 4 mei 2017
in de zaak A. 219.725/VII-39.713.**

In zake : Inge HASEVOET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wim De Cuyper en Roy Vander Cruyssen
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de LEIDEND AMBTENAAR VAN
HET DEPARTEMENT RWO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 13 juli 2016, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb/A/1516/1152 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 31 mei 2016 in de zaak 1314/0319/A/2/0279.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 17 augustus 2016 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 april 2017.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Roy Vander Cruyssen, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Klaas De Pauw, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een besluit van 21 november 2013 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen (hierna: deputatie) een stedenbouwkundige vergunning aan mevrouw Hasevoet “voor het regulariseren van een bestaande toestand naar zonevreemde woning met aanhorigheden”.

4. Het bestreden arrest vernietigt op vordering van de leidend ambtenaar de vergunningsbeslissing van 21 november 2013 en beveelt de deputatie een nieuwe beslissing te nemen binnen een vervalt termijn van vier maanden.

IV. Onderzoek van het enige middel

5. Mevrouw Hasevoet voert de schending aan van de artikelen 4.1.1, 7°, 4.2.24, 4.3.1, 4.4.10, 4.4.23, 4.7.21, § 1, eerste lid en 4.7.23, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Zonevrije woningen”, artikel 159 van de Grondwet, het koninklijk besluit van 6 februari 1971 tot bepaling van de vorm der beslissingen met betrekking tot de bouwvergunningen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht.

Uiteenzetting van het eerste middelonderdeel

6. Mevrouw Hasevoet voert deze schendingen aan:

“DOORDAT de bodemrechter bij de beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter, verkeerdelijk van oordeel is dat de bouwtoelating verleend in 1979 door het college van burgemeester en schepenen, buiten toepassing dient te worden gelaten.

TERWIJL de wijlen de heer Roger HASEVOET, vader van verzoekster in cassatie, de bouwwerken heeft aangevraagd op het daartoe geëigende formulier.

EN TERWIJL de in 1979 verleende toestemming van het college van burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van bouwwerken een individuele beslissing uitmaakt die rechten heeft toegekend aan wijlen de heer Roger HASEVOET, vader van verzoekster in cassatie.

EN TERWIJL de in 1979 verleende toestemming van het college van burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van bouwwerken, zijnde een administratieve beslissing van een vergunningverlenend bestuursorgaan, niet werd aangevochten met de voor handen zijnde rechtsmiddelen.

EN TERWIJL de regelmatigheid van een definitief geworden individueel besluit niet meer kan betwist worden, ook niet bij wege van een op art. 159 van de GW gesteunde exceptie van onwettigheid.

ZODAT rekening gehouden dient te worden met de in 1979 verleende toestemming van het college van burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van bouwwerken ter beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter”.

Mevrouw Hasevoet licht toe dat het de RvVb “niet meer toe[kwam] de regelmatigheid van de bouwtoelating dd. 19 september 1979 (louter omwille van de aflevering van de toelating op het niet daartoe bestemde formulier) in twijfel te trekken en vervolgens te oordelen dat zij niet als een geldige bouwvergunning kon worden beschouwd. [...] De bouwtoelating dd. 19 september 1979 dient wel degelijk als een regelmatige definitieve administratieve beslissing van een vergunningverlenend bestuursorgaan houdende de toelating tot het uitvoeren van kleine bouwwerken te worden beschouwd, waardoor deze als geldige bouwvergunning in aanmerking kan worden genomen ter beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter van de kwestieuze constructie. De bodemrechter kon bijgevolg niet op basis van de in het bestreden arrest vermelde motieven oordelen dat de constructie niet hoofdzakelijk vergund was en de voorwaarden voor toepassing van het GRUP ‘zonevreemde gebouwen’ niet zou vervuld zijn”.

Beoordeling

7. Luidens artikel 3, § 2, 9°, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de cassatiemiddelen” bevatten. Onder “cassatiemiddel” moet een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden jurisdictionele beslissing geschonden geachte rechtsregel of rechtsbeginsel worden begrepen. Onder “uiteenzetting” van het cassatiemiddel moet worden begrepen de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden uitspraak wordt miskend.

8. Het middel is bij gebrek aan een uiteenzetting onontvankelijk in zoverre het de schending aanvoert van de artikelen 4.1.1, 7°, 4.2.24, 4.3.1, 4.4.10, 4.4.23, 4.7.21, § 1, eerste lid en 4.7.23, § 1, eerste lid, VCRO, het gemeentelijk RUP “Zonevreemde woningen”, het koninklijk besluit van 6 februari 1971 tot bepaling van de vorm der beslissingen met betrekking tot de bouwvergunningen, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht.

9. Het middelonderdeel, voor zover ontvankelijk, gaat terug op de gegrondverklaring door de RvVb van het eerste onderdeel van het enige middel van de leidend ambtenaar die daarin betoogt dat de deputatie er ten onrechte van uitgaat dat er sprake is van een hoofdzakelijk vergund gebouw omdat de toelating van 1979 geen stedenbouwkundige vergunning is. De gegrondverklaring is gesteund op grond van volgende overwegingen:

- uit de overwegingen van de bestreden vergunningsbeslissing blijkt dat de deputatie de constructie als “hoofdzakelijk vergund” beschouwt op grond van de in 1979 verleende toelating van het college van burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van beperkte bouwwerken zoals aangegeven op het bijhorende plan;
- de in 1979 verleende toestemming van het college van burgemeester en schepenen voldoet niet aan de vereisten van een wettige stedenbouwkundige vergunning aangezien deze niet beantwoordt aan de vormvereisten die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven in het voormelde koninklijk besluit van 6 februari 1971;
- de deputatie gaat er bijgevolg ten onrechte van uit dat de in 1979 verleende “toelating” tot het uitvoeren van beperkte bouwwerken de vergunde toestand weergeeft.

10. Het middel dat ervan uitgaat dat de beoordeling van de RvVb is gesteund op het buiten toepassing laten overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet van de bouwtoelating van 1979, mist feitelijke grondslag.

Het middelonderdeel wordt verworpen.

Uiteenzetting van het tweede middelonderdeel

11. Mevrouw Hasevoert voert voormelde schendingen aan:

“DOORDAT de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in zijn verslag eveneens geen rekening houdt met de bouwtoelating dd. 19 september 1979 en ter beoordeling van het hoofdzakelijk vergund karakter zich enkel steunt op de stedenbouwkundige vergunning dd. 5 april 1966.

EN DOORDAT de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in zijn verslag bijgevolg tot de conclusie komt dat de constructie niet hoofdzakelijk vergund is.

TERWIJL de bouwtoelating dd. 19 september 1979 een administratieve beslissing van een vergunningverlenend bestuursorgaan vormt, dat subjectieve rechten heeft toegekend aan wijlen de heer Roger HASEVOET.

EN TERWIJL geen enkel rechtsmiddel is aangewend tegen deze administratieve beslissing, waardoor de bouwtoelating dd. 19 september 1979 een definitief geworden individueel besluit van een vergunningverlenend bestuursorgaan uitmaakt.

ZODAT de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen terecht heeft geoordeeld in afwijking van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dat de constructie als hoofdzakelijk vergund diende te worden beschouwd gelet op de bouwtoelating dd. 19 september 1979”.

Beoordeling

12. Als cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van de RvVb overdoen maar mag hij enkel nagaan of het hem voorgelegde arrest overeenkomstig de wet is genomen. Luidens artikel 14, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 treedt de afdeling bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep “niet in de beoordeling van de zaken zelf”.

13. Het middelonderdeel noopt de Raad van State tot een beoordeling van de zaak zelf en is dienvolgens onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier mei tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys